

عنوان مقاله:

تحلیل الگوی شکل پایدار شهر کرمانشاه با استفاده از روش های کمی

محل انتشار:

پژوهش های جغرافیای انسانی، دوره 48، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مصطفی شاهینی فر - استادیار دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

رشد سریع و گسترش افقی شهرها در دهه های اخیر، همه کشورهای جهان را با چالش های جدی روبه رو ساخته است. مسائل مربوط به این پدیده، نه تنها بر سیاست های شهرسازی تاثیر وسیعی گذاشته، بلکه تبعات آن در تشدید ناپایداری مسائل اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، مدیریتی و زیست محیطی جوامع نقش اساسی داشته است. این پژوهش، به ارزیابی الگوی شکل کالبدی شهر کرمانشاه می پردازد و به این پرسش پاسخ می دهد که آیا الگوی رشد شهری آن در راستای پایداری است. برای پاسخ به این پرسش، ضمن بررسی ادبیات موجود در زمینه های رشد پراکنش شهری و همچنین الگوی رشد فشرده شهری، روش توصیفی- تبیینی به کار گرفته شد. برای تحلیل داده ها و تعیین درجه تجمع جمعیت و اشتغال یا نسبت فشردگی و پراکنش براساس همبستگی فضایی، از ضرایب موران و گری و برای تشخیص توزیع نامتعادل، از ضرایب جینی و آنتروپی نسبی شانون استفاده شد. از مدل هلدرن نیز برای اندازه گیری رشد بی قواره شهری استفاده شد. مطابق یافته ها، الگوی رشد شهری کرمانشاه تا حدودی پراکنده است و نابرابری و نبود تعادل در توزیع جمعیت در نواحی شهری آن مشهود است. نتایج نشان داد الگوی رشد شهر به الگوی تصادفی نزدیک تر و متمایل به پراکنش است. همچنین محاسبات انجام شده از طریق مدل هلدرن نشان می دهد ۴۵ درصد از رشد فیزیکی شهر، در نتیجه رشد افقی (اسپرال) بوده است.

کلمات کلیدی:

الگوی پراکنش، توسعه پایدار شهری، شهر فشرده، فرم شهری، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1534166>

